

Farní zpravodaj

Český Krumlov

týden č. 5

29.01.2023

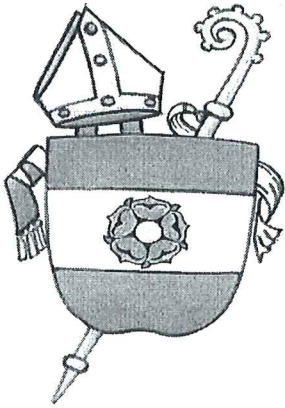

Cyklos A
4 neděle
v mezidobí

Evangelium
Mt 5, 1-12a

Římskokatolická farnost – prelatura Český Krumlov
a Jednota Orel Český Krumlov

Srdečně si Vás dovoluje pozvat

v pátek 17. února 2023

od 20:00 hodin do Kájova „Konibar“

na

XX. f a r n í p l e s

k poslechu a k tanci hraje skupina „Letáci“.

Vstupenky lze zakoupit u paní Mroskové

nebo telefonicky na mob.: 723 903 714.

Cena vstupenky je 250,- Kč.

rozpis zastávek autobusu:

19:15 CK – Autobusové nádraží; 19:20 CK - Plešivec (U Skleníku);
19:25 CK - Tavírna; 19:27 CK - Horní Brána; 19:30 CK - Špičák;
19:35 CK – Růžek; 19:40 CK – Vlakové nádraží; 19:45 CK – Domoradice
(čerpací stanice Benzina)

Po skončení farního plesu autobus pojedje zpět z Kájova ve 2:15 hodin.

*Prosíme o dary do tomboly, které můžete dávat v Českém Krumlově
na faře, paní Mroskové nebo na faře v Kájově.*

Všem srdečně děkujeme za dary do tomboly.

Těšíme se na setkání s Vámi se všemi na plesu. ☺

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU...

Mojžíšský zákoník předepisoval, aby se čtyřicet dnů po narození prvorozeného syna rodiče odebrali do chrámu v Jeruzalémě, aby jejich prvorozeně obětovali Hospodinu a rovněž kvůli rituálnímu očištění matky.

Také Ježíšovi rodiče se podrobili tomuto předpisu. Nebyl to však obvyklý obřad jako všechny ostatní. Jindy to byli lidé, kteří „představovali“ své syny Bohu na znamení oběti a příslušnosti k němu, tentokrát však samotný Bůh představuje svého Syna lidem. Dělá to skrze ústa staříčkého Simeona a prorokyně Anny. Simeon ho představuje světu jako nabídku spásy pro všechny národy, jako světlo, jež bude zářit národům, ale také jako znamení odporu – jako toho, kdo odkryje myšlenky srdcí.

Na památku této události, připomínané evangelistou Lukášem, se poměrně brzy začal na Východě slavit svátek označovaný jako Hypapanté, tedy svátek Setkání. V šestém století se tento svátek rozšířil i na Západ, kde se obohatil o kající průvod nahrazující pohanský rituál očištění koupele (luperkálie), který se v této době slavil. Později ještě přibyl obřad žehnání svíček; svátek dostal lidové jméno **Hromnice**. Tím se chtěla určitým viditelným znamením vyjádřit víra v Krista jakožto „**světla národů**“. Svíčky, které se potom přinesly domů, sloužily kromě jiného k prozáření poslední hodinky těch, kdo během roku odcházeli z tohoto světa k Otci.

Ve světě, který se tak rychle mění a tíhne k postupnému pohřbení všem drobných náboženských a lidových tradic minulosti, už i obyčejná svíce ztratila svůj význam a půvab. Co dnes znamená světlo jedné svíce ve vztahu k pronikavé záři neonových světel veřejných prostranství? A tak dnes mnozí před příchodem do kostela určitě nevěděli, že se slaví svátek svící.

Nicméně, obřady, o nichž jsme se zmiňovali, dosud existují a slaví se v každém kostele, alespoň při jedné mši. Po žehnání svící všichni přítomní následují celebranta v symbolickém průvodu k oltáři, potom se naslouchá Božímu slovu a slaví se eucharistie, po níž se vracíme domů s požehnanou svící.

I když mnohé rituály už neopakujeme, vynasnažíme se zachytit význam této krásné oslavy. Abychom toho byli schopni, musíme vyjít ze dvou jmen, která tato oslava převzala u našich pravoslavných bratří a u nás: **Hypapanté a Hromnice – „svátek setkání“ a „svátek světla“**.

Ježíšovo setkání se Simeonem a Annou v Jeruzalémském chrámě se zdá být symbolem vyšší a univerzálnější skutečnosti – lidstvo se setkává se svým Pánem v církvi. Na začátku jsme naslouchali slovům proroka Malachiáše, který předem ohlašoval toto setkání: „Hle, posílám svého anděla, aby mi připravil cestu. Hned potom přijde do svého chrámu Pán, jehož hledáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte.“ V chrámu rozpoznal Simeon v Ježíšovi očekávaného Mesiáše a prohlásil ho za spasitele a světlo světa.

Pochopil, že od tohoto okamžiku se o osudu každého člověka bude rozhodovat podle postoje, který zaujme ve vztahu k Němu; bude ustanoven k pádu nebo ke vzkříšení. Jak řekne Jan Křtitel – drží v rukou lopatu a pročistí dobré zrna od plev (srov. Mt 3,12).

Stejná věc se opakuje také dnes, ovšem v jiných rozměrech; v novém chrámě Božím, kterým je církev, se lidé „setkávají“ s Kristem, učí se ho poznávat, přijímají ho v eucharistii, stejně jako ho vzal Simeon do své náruče. Jeho slovo se zde stává světlem pro nás a jeho tělo je silou a pokrmem. Tuto zkušenost ostatně prožíváme každou neděli – pokaždé probíhá skutečné setkání mezi námi a Bohem. Dnes je tato zkušenost obohacena tím, že překračuje hranice kostela a je zvláště vyzvednuta symbolika svátku. Průvod, ve kterém dnes společně kněží a věřící s rozžatými svíčkami a se zpěvem vstoupili do chrámu, byl znamením cesty vstříc Ježíšovi, volajícímu nás z nitra svého chrámu církve, v očekávání, že mu jednoho dne půjdeme vstříc při věčném Hypapanté, kdy nás on „uvede“ a představí svému Otci.

Dostali jsme se tedy k druhému názvu a druhé symbolice svátku Hromnic – svátku světla. Proč právě dnes tolik vyzvedáme tematiku světla? Co znamená, že si přineseme domů malou svíci nijak vysoké ceny? – O významu této skutečnosti jsme slyšeli mnohokrát vyprávět, ale možná jsme jí ještě nikdy zcela neuvěřili nebo ji nepochopili. Musíme se stát světlem světa; nikdo si nezapaluje lampu proto, aby ji ukryl pod postel, a tudíž ani Kristus nezažehl naše světlo ve křtu proto, abychom ho drželi hezky skryté někde stranou, ale abychom jím svítili ostatním, kteří jsou s námi.

My křesťané nikdy neuděláme dost proto, abychom odstranili dvojí nedorozumění. První – omyl, že nám bylo světlo víry dáno jenom proto, abychom jím svítili na naši vlastní cestu, bez jakéhokoli zájmu o druhé. Druhé – domněnka, že naše víra je jako svíce, kterou rozsvěcujeme, když přijdeme do chrámu, ale jakmile vyjdeme ven do běžného života, hned ji schováváme.

Kolik poctivého zpytování svědomí je potřeba? Co jsme to udělali s naším světlem? Co se stalo s naší svíčkou zapálenou ve křtu? Mohl si jí vůbec někdo všimnout? Mohl se u ní vůbec někdo zahřát? – Ježíš řekl, že přinesl na zem oheň (srov. Lk 12,49); jistě to nebyl materiální oheň, co pálí a ničí, ale oheň, který rozežhívá – oheň lásky. Musel pracovat na velkém rozmrazení světa ochromeného mrazem egoismu a nenávisti. Jeho život byl plamenem takového ohně; lidé mu však umožnili zářit a zapalovat jenom krátkou dobu. Aby se plamen jeho světla mohl na zemi v čase usídlit na delší dobu, svěřil jej svým učedníkům, aby ho lidé mohli poznat.

Světlo, jež nám svěřil, není ničím jiným než přikázáním lásky: Milujte se navzájem; milujte i své nepřátele. Toto světlo by nám na našich životních cestách nikdy nemělo chybět. Měli bychom ho pokaždé nést z chrámu, abychom svítili „všem, kdo jsou v domě“, a těm, s nimiž prožíváme své dny.

Být křesťanem v evangelijním smyslu – tj. být světlem na svíčku – znamená snažit se chápat druhé osoby, počínaje od těch nejbližších, nemít na rtech jenom hořká slova kritiky a nesouhlasu se všemi, dokázat povzbudit i malé úsilí druhých o dobro. Světlem je ten, kdo se dokáže snížit k chudému a starému, kdo jej dokáže pochopit, zastavit se na okamžik a popovídat si s ním a naslouchat mu. Světlem je ten, kdo dokáže odpustit příbuznému, blízkému či kolegovi v práci. Takové světlo skutečně rozežhívá, protože je světlem lásky.

Jenom si však nedělejme žádné iluze. Lásky je velmi obtížná, pokud se nejprve my sami necítíme být milováni. Eucharistie, kterou slavíme, nám umožňuje prožít tuto lásku. Zakoušíme Pána, který nás miloval jako první, který nás přijímá takové, jací jsme. A právě to je okamžik, jenž nám pomáhá skutečně prožít svátek „setkání“.

Český Krumlov – mešní intence v týdnu od 29.01.2023 do 05.02.2023

30.01.	Po	
01.02.	St	
02.02.	Čt	
03.02.	Pá	
04.02.	So	
05.02.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

farnost	Pondělí 30.01.	Úterý 31.01.	Středa 01.02.	Čtvrtek 02.02.	Pátek 03.02.	Sobota 04.02.	Neděle 05.02.
Český Krumlov - sv. Vít	17:00R		17:00P	17:00P	17:00P	17:00R	9:30P
Větrní							11:15R
Přídolí							11:15P
Věžovatá Pláně							8:00R
Kájov					17:00R		8:00VT
Vyšší Brod							
Loučovice							
Časy uvedené v tabulce tučným písmem jsou mše svaté, ostatní časy kurzívou jsou pouze bohoslužby slova se svatým přijímáním Liturgické texty: 4. neděle v mezidobí I. čtení: Sof 2, 3; 3, 12 - 13 II. čtení: 1 Kor 1, 26 - 31 Evangelium: Mt 5, 1 - 12							

- Dnes, v neděli 29. ledna **budeme v Českém Krumlově po mši svaté přijímat intence na měsíc únor.**
- úterý 31. ledna je **památka sv. Jana Boska, kněze.**
- Ve čtvrtek 2. února je **svátek Uvedení Páně do chrámu.**
- Ve čtvrtek 2. února bude v Českém Krumlově v kostele sv. Víta **v 17:00 hodin mše svatá, při které věřícím posvětime svíce – „Hromničky“.** Prosíme věřící, aby si do kostela nezapomněli vzít s sebou vlastní svíce.
- Ve čtvrtek 2. února v Českém Krumlově **po mši svaté (cca v 18:00 hodin) se uskuteční úklidová brigáda – demontáž jesliček a úklid stromků kolem jesliček. Proto prosíme naše věřící (především muže a naši mládež).**
- V pátek 3. února je **památka sv. Blažeje, biskupa a mučedníka. Po mši svaté věřící mají možnost přijmout svatoblažejské požehnání.**
- V pátek 3. února je **první pátek v měsíci.**
- V pátek 3. února se bude konat v Českém Krumlově na faře od **15:30 hodin setkání ministrantů.**
- **Upozorňujeme věřící, že až do odvolání budou sobotní bohoslužby v zimní kapli kostela sv. Víta, a to vždy v 17:00 hodin (bohoslužby v klášteře se obnoví pravděpodobně až v dubnu 2023).**
- **Srdečně zveme na XX. farní ples v Kájově, který se uskuteční v pátek 17. února 2023 v Kájově. Více informací uvnitř farního zpravodaje.**

www.farnostck.bcb.cz
 www.farnostvetrni.bcb.cz
 www.farnostkajov.bcb.cz

email: rkf.ceskykrumlov@dicb.cz
 email: rkf.vetrni@dicb.cz
 email: rkf.kajov@dicb.cz